

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010378
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2216010378.9

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10.06.2022 č.k. 4T/90/2016-411, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamieťa.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. 1Pv/264/16 pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že
dňa 2. mája 2016 v čase okolo 09.00 hod. v Dunajskej Strede v byte C. D. E. F. XXXX/XX pod hrozbou fyzickej likvidácie slovami „Obleč sa a chod' von urobiť peniaze a nevráť sa dovedy domov, kým neurobiš peniaze, lebo Ťa zabijem, utýram Ťa!“, nútil družku - poškodenú G. H. k zarobeniu a vydaniu finančných prostriedkov, čím u nej vzbudil obavu, že ak jeho výzvu neposlúchne, vznesené vyhrážky aj uskutoční, z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

2. Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, ktoré následne písomne odôvodnil tým, že (citácia):

3. „S rozhodnutím súdu I. stupňa, ktorým obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. zák. oslobodil spod obžaloby nemožno súhlasiť. Takýto postup súdu v posudzovanej veci považujem za nedôvodný. Najmä preto, že prijaté skutkové závery, ktoré vyústili v oslobodenie obžalovaného, sú v zásadnom rozpore s výsledkami dokazovania vykonaného tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Predmetom obžaloby je skutok z 02.05.2016, ktorý sa mal stať okolo 09:00 hod. v byte obývanom obžalovaným a poškodenou G. H. (ďalej len „poškodená“) a ich deťmi, v ktorom sa podľa mala v tom čase, podľa výpovede poškodenej zo 07.05.2016, okrem obžalovaného a poškodenej nachádzať len ich spoločná maloletá (šesťročná) dcéra. V označenej výpovedi, vykonanej pri dodržaní zásad kontradiktórnosti, poškodená obvineného, zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčuje a doslovne v nej uvádza, citujem: „Dňa 02. 05. 2016 v čase okolo 09: 00 hod. som bola doma, deti boli v škole, bol doma len najmenšia dcéra 6 ročná a bol doma aj A. B.. Ja som bola už zobudená, A. sa v tom čase zobudil, ja som išla do kuchyne a tam mi A. po maďarsky povedal, že obleč sa a chod' von urobiť peniaze, a nevráť sa dovedy domov, kým neurobiš peniaze, lebo Ťa zabijem, utýram Ťa. Ja som vyšla na ulicu len tak sa prechádzať, vrátila som sa v čase okolo 13:00 hod. bez peňazí a vtedy ma A. v izbe zbil, a to tak, že pravou rukou v pästi ma udieral do celého tela, kopol ma do pravej strany chrbta a potom povedal, že môžeš oddychovať pol hodinu, a zase môžeš ísť von...“

Označená výpoveď poškodenej, ktorá medzičasom (XX.XX.XXXX) zomrela bola 23.02.2018 prečítaná na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na okolnosti spáchania skutku možno predmetnú výpoveď poškodenej považovať za jediný relevantný a súčasne i jediný usvedčujúci dôkaz spomedzi všetkých vo veci vykonaných (produkovaných) dôkazov. Čo sa týka výpovede svedkyne I. B. z 31.10.2018 vyznievajúcej v prospech obžalovaného, je potrebné uviesť, že jej pravdivosť je vo významnej miere pochybná, a to z nasledovných dôvodov. Z obsahu zápisnice menovanej z prípravného konania (23.06.2016) vyplýva, že svedkyňa I. B. uviedla orgánom činným v trestnom konaní ako adresu prechodného bydliska a adresu na doručovanie písomností v trestnom konaní D. E. F. XXXX/XX J. K. I. (rovnakú adresu uviedla ako adresu svojho pobytu aj súdu 31.10.2018 v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní), pričom ako adresu trvalého bydliska uviedla iba mesto K. I.. Poškodená, obžalovaný a ich syn - svedok K. B., však v zápisniciach o výpovediach uviedli ako adresu trvalého bydliska, rovnakú ako miesto činu, a to D. E. F. XXXX/XX J. K. I. (adresu prechodného bydliska žiaden z nich neuvádzal). Uvedenej skutočnosti zodpovedá tiež obsah výpovede poškodenej zo 07.05.2016, prečítanej na hlavnom pojednávaní z 23.02.2018, v ktorej poškodená skutočnosť, že by svedkyňa I. B. s nimi žila v jednej domácnosti resp., že mohla byť svedkom predmetného incidentu ani len okrajovo nespomína a ako možného svedka udalostí, ktoré na kritickú udalosť priamo nadväzovali výslovne uviedla iba syna - svedka K. B.. Na podklade vyššie uvedených skutočností možno vyjadriť vážnu pochybnosť ohľadne pravdivosti tvrdenia svedkyne I. B. o tom, že v roku 2016 a aj v kritickom čase (02.05.2016) žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným a s poškodenou, ako to uviedla vo svojej výpovedi z 31.10.2018. Vo vzťahu k obsahu výpovede svedkyne I. B. z 31.10.2018, je potrebné uviesť, že jej pravdivosť je vo významnej miere pochybná aj s poukazom na skutočnosť, že menovaná nielen v priebehu prípravného konania (23.06.2016), ale aj v konaní pred súdom - v priebehu hlavného pojednávania (18.01.2017), teda opakovane, využila svoje právo podľa § 130 Tr. por. a odmietla proti obvinenému vypovedať. Opakovane (23.06.2016 a 18.01.2017) teda odmietla vypovedať v čase, kedy bol obvinený vo väzbe, pričom tak konala (nekonala) s vedomím, že by takou výpoveďou veľmi pravdepodobne dosiahla prepustenie obžalovaného z väzby, a to už počas druhého mesiaca (23.06.2016), resp. následne počas deviateho mesiaca (18.01.2017) trvania väzby, v ktorej obvinený nakoniec strávil celkom takmer 17 mesiacov. Aj napriek uvedenému výpoveď v prospech obžalovaného vykonala až po viac ako trinástich mesiacoch po jeho prepustení z väzby na slobodu. Rovnako nedôveryhodne, avšak predovšetkým úplne nelogicky tiež vyznieva jej odôvodnenie skutočnosti, že v prospech obžalovaného vypovedala až na tretíkrát (31 . 10 . 2018), čo ako sa sama doslovne vyjadrila spočívalo v tom , že: bývala som u nebohej poškodenej a ani jednému nechcela zle...". Bolo totiž nemožné , aby výpoveďou s neskôr zvoleným obsahom spôsobilá obvinenému, či poškodenej akúkoľvek ujmu, či „zlo“. Výpovede žiadneho z ďalších k veci vypočutých svedkýň: L. B., L. D. a L. H., nemajú vo vzťahu k predmetnému skutku takmer žiaden význam (relevanciu), keďže žiadna z nich nebola priamym (očitým) svedkom skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania a ani s obvineným a poškodenou nezdiedali spoločnú domácnosť. Menované svedkyne sa preto k priebehu skutku samotného vyjadriť nevedeli a nemohli a v rámci svojich výpovedí sa vyjadrovali výlučne len k tomu, ako samé vnímali kvalitu (úroveň) spolužitia obžalovaného s poškodenou a k tomu ako samé vnímali osobu poškodenej, pričom i v súvislosti s tým je potrebné brať na zreteľ, že obžalovaný bol väzobne stíhaný výlučne práve na podklade iniciatívy poškodenej a svedkyne L. B. a L. D. (matka a sestra obžalovaného) sú blízkymi príbuznými obžalovaného a svedkyňa L. H. bola matkou poškodenej, čím boli nepochybne v rozhodnej miere, a to najmä s poukazom na ich objektivnosť a pravdivosť, ovplyvnené aj obsahy ich výpovedí. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že vina obžalovaného bola preukázaná dostatočným spôsobom s tým, že na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď poškodenej z prípravného konania tvorí pre taký záver dostatočný podklad. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som toho názoru, že vzhľadom na vykonané dokazovanie niet pochybností o tom, že obžalovaný, sa dopustil skutku, tak ako je to uvedené v obžalobe z 21.07.2016, čím svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Vzhľadom k uvedenému preto navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

4. Na písomne predložených odvolacích dôvodoch zotrval prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

6. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

7. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

8. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

9. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „odvolací súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania prokurátora v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

10. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine (oslobodení spod obžaloby), proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

11. V postupe okresného súdu ako súdu prvostupňového (ďalej aj len ako „okresný súd“) neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

12. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a po posúdení dospel k záveru, že sa nepodarilo preukázať, že sa stal skutok, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, a preto s poukazom na §285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovným spôsobom (citácie):

„Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, poškodenej G. H., svedkov L. B., L. D., L. H. I., I. B., prečítaním výpovede poškodenej alebohej G. H. z prípravného konania zo dňa 07.05.2016, obsahu spisu 4T/90/2016 a odpisu registra trestov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že veci tvrdené poškodenou voči nej nikdy nespáchal. Na podanie trestného oznámenia poškodenú naviedla jej matka, s ktorou neboli v dobrom vzťahu. Po smrti poškodenej maloleté deti boli zverené do výchovy starej matke. Jeho vzťah s neb. družkou - poškodenou bol premenlivý. Matka poškodenej L. H. sama poslala na ulicu obidve dcéry, teda poškodenú a jej sestru, aj ona stála spolu s nimi na ulici. Ďalej tvrdil, že on nedovolil poškodenej, aby išla na ulicu a aby svojej matke dala zarobené peniaze. Poškodená poberala rodinné prídavky, nikdy nepracovala. Ďalej uviedol, že poškodená mala dôvod si privyrábať peniaze na ulici a to na drogy, na ktoré on jej peniaze nedával. Vzhľadom na to, že poškodená G. H. dňa XX.XX.XXXX zomrela, podľa § 263 odsek 3 Trestného poriadku bola čítaná na hlavnom pojednávaní jej výpoveď z prípravného konania.

Z výpovedi poškodenej zo dňa 06.05.2016 v prípravnom konaní vyplýva, že poškodená a obžalovaný pred podaním trestného oznámenia žili spolu šesťnásť rokov ako druh a družka. Pred rokom a pol sa rozišli, avšak stále spolu žili v jednom byte. S obžalovaným bolo všetko v poriadku, až do 06.04.2016, kedy ju doma zbil. Obžalovaný bol normálny kým pracoval, ale rok a pol dozadu prestal pracovať a začal brať drogy. Ona dňa 02.05.2016 v čase okolo 09.00 hod. bola doma, deti boli v škole, okrem najmenšej dcéry šesťročnej a doma bol aj obžalovaný. Obžalovaný jej povedal „obleč sa a choď von urobiť peniaze a nevráť sa dovtedy domov, kým neurobiš peniaze, lebo Ťa zabijem, utýram Ťa“. Ona vyšla na ulicu sa prechádzať, do bytu sa vrátila okolo 13.00 hod bez peňazí a vtedy ju obžalovaný v izbe zbil tak, že pravou rukou v pästi ju udieral do celého tela, kopol ju do pravej strany chrbta a povedal jej, že môže oddychovať pol hodinu a zase môže ísť von. Ona zase vyšla sa prechádzať na ulicu, vošla aj k susedom a v čase okolo 18.00 hod. sa vrátila domov. Obžalovaný jej povedal, že zase neurobila peniaze a udrel ju dlaňou do tváre. Dňa 03.05.2016 sa obžalovaný zobudil a povedal jej, že môže sa chystať a môže ísť von. V čase okolo 11.00 hod. vyšla na ulicu sa prechádzať, domov sa vrátila okolo 14.00 hod., od susedy si požičala 10,- Eur, z ktorých kúpila jedlo pre deti. Keď to povedala obžalovanému, kričal na

ňu. Keď deti prišli domov jej povedal, že teraz môže trochu ostať doma, ale večer zase má ísť von na ulicu. Z bytu išla von večer okolo 19.00 hod. Bola vonku do 22.00 hod. a vrátila sa domov. Obžalovaný zase na ňu kričal, že nevie urobiť ani peniaze. Keď prišla jeho dcéra a dala mu drogy, obžalovaný si ich dal a ju nechal na pokoji. V stredu ráno obžalovanému povedala, že ide na úrad práce. Ona odišla ku kamarátkam do mesta, kde bola do 6.05.2016, kedy prišla na políciu podať trestné oznámenie. Ona na obžalovaného počúvala preto, lebo on ju prinútil, aby išla von na ulicu. Keďže sa jej vyhrážal zabitím, ona sa ho bála. Tvrdila, že ona na ulici prostitúciu nevykonávala, to myslel len obžalovaný.

Svedkyne L. B., matka obžalovaného a L. D., sestra obžalovaného vo svojich výpovediach tvrdili, že obžalovaný pod hrozbou fyzickej likvidácie poškodenú nikdy neposlal von na ulicu. Poškodená od malička matkou bola vychovaná tak, aby chodila von na ulicu. S poškodenou sa viackrát stretla na D. E. a ona sama jej povedala, že prišla von na ulicu zarobiť peniaze na fetovanie. Keď bola u nich, počula, že obžalovaný s poškodenou kričali na seba, boli navzájom žiarliví, aj sa hádali. Obžalovaný vedel o tom, že poškodená chodila von na ulicu, povedal jej, aby to nerobila.

Svedkyňa L. H. I., matka nebohej poškodenej na pojednávaní uviedla, že obžalovaný s poškodenou žili veľmi škaredo, obžalovaný poškodenú zbil a udieral. Ona býva vedľa nich, všetko počula, keď boli medzi nimi hádky, deti behali k nej. Obžalovaný mal jednu šestnásťročnú milenku a preto sa hádali. Dňa 02.05.2016 počula, že obžalovaný ju poslal von na ulicu zarobiť peniaze.

Ďalšia svedkyňa I. B., dcéra obžalovaného vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 2016 žila v jednej domácnosti s obžalovaným a poškodenou. Hádky medzi sebou mali preto, že obžalovaný nesúhlasil, aby poškodená išla von na ulicu zarobiť si peniaze. S poškodenou boli zadobre. Poškodená chodila von na ulicu a zarobené peniaze použila na drogy a dala svojej matke. Obžalovaný od nej peniaze nepýtal. V prípravnom konaní nevypovedala preto, lebo s nebohrou poškodenou boli zadobre, bývala u poškodenej a obžalovaného a ani jednému z nich nechcela zle.

Z vykonaného dokazovania súd mal nepochybne za preukázané, že obžalovaný a poškodená po dobu šestnásť rokov žili spolu ako druh a družka, majú spolu päť detí, pričom ich spolužitie v posledných rokoch nebolo harmonické, hádali sa, boli navzájom žiarliví a obžalovaný mal pomer s inou ženou, o ktorej známosti vedela aj poškodená. Čo sa týka samotného priebehu skutkového deja, existujú dve verzie prezentované jednou skupinou svedkov a to poškodenou a svedkyňou L. H. st., matkou nebohej poškodenej a druhá verzia prezentovaná obžalovaným a svedkami majúcimi väzby k obžalovanému, teda L. B., L. D. (matkou a sestrou obžalovaného) a svedkyňou I. B., dcérou obžalovaného. Podstatný rozpor sa vyskytol v tom, že obžalovaný popieral spáchanie skutku, poškodená naopak vypovedala o tom, že ju mal nútiť hrozbou fyzickej likvidácie k zarobeniu a vydaniu financií. Svedkyňa L. H. st. vypovedala o tom, že obžalovaný s poškodenou nežili dobre, a že poškodenú zbil a udieral, čo mala počuť, rovnako ako to, že ju mal poslať dňa 2.5.2016 na ulicu zarobiť peniaze. Svedkovia L. B., L. D. a I. B. vypovedali v prospech obžalovaného tak, že obžalovaný neposielal poškodenú na ulicu, hádali sa a kričali na seba vzájomne, obžalovaný nechcel, aby si poškodená chodila zarábať na ulicu. Súd má za to, že nie je možné urobiť jednoznačný záver o vine obžalovaného, pretože výpoveď svedkyne - poškodenej nie je podporená žiadnym iným relevantným dôkazom. Nikto zo svedkov nebol priamym svedkom udalostí zo dňa 2.5.2016 a vzniknuté rozpory nie je možné odstrániť ani prípadnou konfrontáciou medzi svedkami, obžalovaným a poškodenou, nakoľko poškodená ako aj svedkyňa L. H. st. medzičasom zomrela.

Súd na základe doplneného dokazovania po prečítaní výpovede poškodenej z prípravného konania zo dňa 07.05.2016, ktorý nariadil Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 28.05.2020, č.k. 5To/103/2019 - 365, dospel k záveru, že nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutku a skutkového deja zodpovedá skutočnosti a v takýchto prípadoch, ako to ustálil aj odvolací súd, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Podľa názoru súdu, naďalej sú tu určité rozpory medzi vykonanými dôkazmi a nepodarilo sa bez najmenších pochybností dokázať, že k spáchaniu skutku prišlo a že tento spáchal práve obžalovaný. Vzhľadom na rozpory medzi vykonanými dôkazmi, súd musel tieto vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Súd preto rozhodol v prospech obžalovaného v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku a tohto spod obžaloby prokurátora oslobodil, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

14. Odvolací súd musí konštatovať, že súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov.

15. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a obžalobným návrhom.

16. Námitka prokurátora smeruje vo svojej podstate k tomu, že okresný súd nesprávne posúdil a vyhodnotil vykonané dôkazy.

17. Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom nemožno dospieť k záveru, že by súd dokazovanie vyhodnotil v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda iba jednostranne v prospech obžalovaného, že by bez akejkoľvek dôkaznej opory uveril tendenčným a účelovým tvrdeniam obhajoby.

18. Prokurátor spochybňuje výpoveď svedkyne I. B. a zdôrazňuje, že jediným usvedčujúcim a súčasne relevantným dôkazom spomedzi všetkých vo veci vykonaných (produkovaných) dôkazov je výpoveď poškodenej urobená v prípravnom konaní, ktorá bola vykonaná na hlavnom konaní jej prečítaním z dôvodu, že poškodená dňa XX.X.XXXX, teda v čase po skutku a po výpovedi v prípravnom konaní, zomrela.

19. V danom konaní je naozaj jediným usvedčujúcim dôkazom výpoveď poškodenej z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní. Nie je však jediným dôkazom. Tým je aj výpoveď obžalovaného a svedkov. Obžalovaný spáchanie skutku poprel, na ulicu posielala obe dcéry matka (nebohej) poškodenej. Poškodená potrebovala peniaze na drogy, na ktoré jej on peniaze nedával. V konaní pred súdom bola vypočutá aj svedkyňa I. B., tá však najprv využila svoje právo a odmietla vypovedať, neskôr vypovedala, že v inkriminovaný deň bola doma, a aj obžalovaný, nevie kde bola poškodená. Nepotvrdila tak výpoveď poškodenej. Svedok K. B. využil svoje právo a odoprel vypovedať. Vo veci boli vypočuté aj svedkyne L. B. a L. D., tie však potvrdili výpoveď obžalovaného, avšak len ohľadom spolužitia obžalovaného s poškodenou, keďže prítomné pri skutku neboli. Je síce pravdou, že o tom, že „počula cez stenu, že obžalovaný 2.5.2016 poslal poškodenú na ulicu“ vypovedala aj svedkyňa L. H., avšak aj tá medzičasom a to dňa X.X.XXXX zomrela.

20. Usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému je tak potom len výpoveď poškodenej. Výpoveď obžalovaného na druhej strane potvrdzujú výpovede svedkýň I. B., aj L. B. a L. D.. Možno poukazovať na predpokladanú špecifickú nevierohodnosť ich výpovedí z titulu, že sú príbuznými obžalovaného, potom však v tomto svetle možno hodnotiť aj výpoveď L. H., ktorá bola matkou poškodenej.

21. Dôkazná situácia, pri ktorej v trestnom konaní existuje iba jediný usvedčujúci dôkaz, je z poznávacieho hľadiska neľahká a obsahuje v sebe riziko možných chýb a omylov. V takýchto prípadoch musí byť venovaná mimoriadna pozornosť dôkladnému prevereniu toho jediného priameho usvedčujúceho dôkazu a takýto dôkaz musí byť starostlivo hodnotený. Ide prípad schémy „tvrdenia proti tvrdeniu“, pri ktorom je potrebné detailne posudzovať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí, a to pri rešpektovaní princípu prezumpcie neviny. Zároveň je nevyhnutná zvýšená opatrnosť pri vyhodnocovaní dôkazov, ktoré si navzájom rozporujú.

22. V prejednávacom prípade je však súd v situácii, kedy nie je možné odstrániť rozpory medzi výpoveďou poškodenej a výpoveďou obžalovaného, nakoľko poškodená zomrela, a nie je možné ani opätovne vypočuť svedkyňu vypovedajúcu (aj keď nepriamo) proti obžalovanému (nakoľko mala počuť, aj keď cez stenu, čo obžalovaný poškodenej hovoril). Stojí tak proti sebe výpoveď poškodenej a jej matky, obe už zomrelé, a výpovede obžalovaného, jeho dcéry, matky, a sestry.

23. Odvolací súd konštatuje, že dôvodnú pochybnosť o tvrdeniach poškodenej, neodstránili dostupné a vykonané dôkazy, pričom rozsah a dostatočnosť vykonaného dokazovania prokurátor ani nenapáda. V tomto smere preto krajský súd akceptuje záver okresného súdu o nutnosti postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo.

24. Nie obžalovaný je povinný preukázať svoju nevinu, ale obžaloba je povinná preukázať vinu obžalovaného, pričom v tomto konaní nebola vina obžalovaného bez dôvodných pochybností preukázaná. Nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

25. Ak súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, odvolací súd ani nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, lebo sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž napadnutému rozsudku nemožno vytknúť žiadnu chybu v zmysle ustanovenia § 321 Trestného poriadku.

26. Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

27. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.